

Pozew przeciwko NFZ – podstawa roszczenia

Kategoria: Polityka Zdrowotna

Opublikowano: piątek, 05, lipiec 2013 00:00

Bernadeta Skóbel

Odśłony: 2774

W sytuacji, gdy powód (podmiot lecznicy) opiera roszczenie na fakcie wprowadzenia go w błąd przez pozwanego (NFZ) komunikatem o przedłużeniu wszystkich 3-letnich umów, w zasadzie nie były prowadzone między stronami negocjacje, zaś szkoda powstała na skutek złożenia przez pozwanego jednostronnego oświadczenia, a następnie zachowania się niezgodnie z jego treścią. Dlatego wobec braku negocjacji, wątpliwe jest przyjęcie konstrukcji odpowiedzialności kontrahenta za szkodę poniesioną przez drugą stronę przez to, że liczyła na zawarcie umowy, o której mowa w art. 72 § 2 k.c.

Wykorzystanie tego przepisu jako podstawy odpowiedzialności przy innym niż negocjacyjny trybie zawarcia umowy wydaje się tylko teoretyczną możliwością. W praktyce, przy trybie ofertowym kontakt potencjalnych partnerów przed zawarciem umowy jest zbyt krótki, by rodził godną ochrony prawnej nadzieję na zawarcie umowy. Z kolei przy aukcji i przetargu reguły ich prowadzenia są określone w ogłoszeniu zaakceptowanym przez uczestnika, co pozwala kwalifikować uchybienia jako naruszenie porozumienia przetargowego.

Jednakże nie ulega wątpliwości, że zawinione wyrządzenie szkody może wystąpić przy zawieraniu umów w dowolnym trybie, a z faktu szczególnego unormowania odpowiedzialności za winę w negocjowaniu w żadnym razie nie wynika wyłączenie wyrażonej w art. 415 k.c. generalnej zasady odpowiedzialności (por. M. Pyziak-Szafnicka, Komentarz do art.72 Kodeksu cywilnego, Lex/el 2009), co miało miejsce w sprawie rozpatrywanej przez sąd.

Wyrok Sąd Apelacyjny w Warszawie z 18 kwietnia 2013 r. sygn. akt VI ACa 1395/12

Źródło: [Orzecznictwo NSA](#)